

FORMACIÓ DE TÈCNICS

Des de fa anys, tants com els que portem lligats a l'esport, hem sentit repetir a bastament la necessitat d'una racionalització pedagògica en la formació dels professionals en les distintes àrees tècniques o científiques de l'activitat esportiva.

Des de simples projectes fins a decrets-lleis, el cas és que l'evident dirigisme que caracteritza, des de sempre, la pràctica esportiva al nostre país, contrasta amb l'anarquia que presideix la formació dels seus tècnics. La proliferació de titulacions expedides tant per institucions públiques com privades, –greu i perillosa situació en un àrea del coneixement relativament nou i que encara no s'ha assentat en l'àmbit científic tradicional–, crea un confusionisme difícil d'acceptar.

Per altra banda, la indefinició de competències, derivada de la indefinició d'objectius i de racionalització dels programes de formació, porta a un intrusisme absurd, emmascarat en un fals enciclopedisme que, a més que a saber de tot, condueix a no saber de res.

Si del que es tracta és que els nostres tècnics, sigui la que sigui l'àrea de coneixement en la qual es formen, adquireixin el major nivell possible, és necessari i imprescindible unificar criteris i mitjans i acabar d'una vegada amb els vedats tancats d'uns i l'il·luminisme d'altres. Aquí, a aquest país, comencen a sobrar murrís, savis de via estreta i “hortets privats”...

Si per a més inri, resulta que la “Mare Administració” és la que es fa càrrec de la despesa, la cosa és per a fer plorar o tirar pel camí del mig, segons sigui la situació en la qual un es trobi.

J.G.

FORMACIÓN DE TÉCNICOS

Desde hace años, tantos como los que llevamos ligados al deporte, hemos oído repetir, hasta la saciedad, la necesidad de una racionalización pedagógica en la formación de los profesionales en las distintas áreas técnicas o científicas de la actividad deportiva.

Desde simples proyectos hasta decretos-ley, el caso es que el evidente dirigismo que caracteriza, desde siempre, la práctica deportiva en nuestro país, contrasta con la anarquía que preside la formación de sus técnicos. La proliferación de titulaciones expedidas tanto por instituciones públicas como privadas, –grave y peligrosa situación en un área del conocimiento relativamente nueva y no asentada aún en el ámbito científico tradicional–, crea un confusionismo difícil de aceptar.

De otra parte, la indefinición de competencias, derivada de la indefinición de objetivos y de racionalización de los programas de formación, conlleva a un intrusismo absurdo, enmascarado en un falso enciclopedismo que, más que a saber de todo, conduce a no saber de nada.

Si de lo que se trata es de que nuestros técnicos, sea cual sea el área de conocimiento en el que se formen, adquieran el mayor nivel posible, es necesario e imprescindible unificar criterios y medios, acabando de una vez con los cotos cerrados de unos y el iluminismo de otros. Aquí, en este país, empiezan a sobrar pícaros, sabios de pacotilla y huertos privados...

Si para más inri, resulta que la “Mamá Administración” es la que corre con el gasto, la cosa es para hacer llorar o tirar por el camino de enmedio, según sea la situación en que uno se encuentre.

J.G.

